

HOTĂRÎRE
în numele Legii

10 martie 2016

mun. Chișinău

Judecătoria Râșcani, mun. Chișinău, în componență:
Președintele ședinței, judecătorul Stella Bleșceaga
Grefier Alexei Rusacov

cu participarea reprezentantului reclamantului, prin procură, Cobzari Marian; reprezentantului pârâtului, în baza procurii, Brînză Sergiu, reprezentantul Asociației Obștești „Oficiul Republican al Dreptului de Autor”, prin mandatul nr. 0069142 din 15 septembrie 2015, avocatul Melnic Alexandr; reprezentanții Asociației Naționale pentru Protecția Creației Intellectuale, prin mandatul nr. 0772335 din 06 martie 2016, avocatul Veaceslav Munteanu și președintele Iurie Gheorghiiță și reprezentantul Asociației Obștească Asociația Națională „Copyright”, prin mandatul nr. 0773304 din 23 iunie 2015 avocatul Melnic Alexandr

în lipsa intervenientului accesoriu Asociației Obștească „Asociația Drepturi de Autor și Conexe” – procedura de citare legală respectată,

judecând în ședință de judecată publică pricina civilă la cererea de chemare în judecată a SA „Moldtelecom” împotriva Agenției de Stat pentru Proprietate Intellectuală, intervenienților accesoriu Asociației Obștești „Oficiul Republican al Dreptului de Autor”, Asociației Naționale pentru Protecția Creației Intellectuale, Asociației Obștească „Asociația Drepturi de Autor și Conexe”, Asociației Obștească „Asociația Națională Copyright” cu privire la contestarea actelor administrative și recunoașterea neaplicabilității actelor contestate,-

c o n s t a t ă :

Argumentele participanților la proces:

1. La 16 iunie 2014, reclamantul SA „Moldtelecom” a depus cerere de chemare în instanța de contencios împotriva Agenției de Stat pentru Proprietate Intellectuală a Republicii Moldova cu privire la contestarea actelor administrative și recunoașterea neaplicabilității actelor contestate.
2. În motivarea cererii de chemare în judecată reclamantul a invocat următoarele circumstanțe de fapt: la 12 ianuarie 2012, 05 decembrie 2012 și 20 septembrie 2013 Agenția de Stat pentru Proprietate Intellectuală a avizat un șir de asociații de gestiune colectivă. Astfel, AGEPI a adoptat decizia nr. 1/57 din 12 ianuarie 2012 prin care s-a dispus: se avizează Asociația Națională pentru Protecția Creației Intellectuale (ANPCI) în calitate de organizație de gestiune colectivă pentru următoarele categorii de drepturi - de autor și conexe și pentru următoarele categorii de titulari - autori, interpreți, producători, organizații de difuziune. Gestionarea drepturilor de către ANPCI se va realiza pentru titularii de drepturi membrii ai asociației. În calitate de motive care au servit drept temei pentru adoptarea deciziei au servit art. 48 al Legii Nr. 139 din 02 iulie 2010 privind dreptul de autor și drepturile conexe și cererea Nr. 2158 din 29 septembrie 2010 a Asociației Naționale pentru Protecția Creației Intellectuale.
3. La fel, la data de 05 decembrie 2012 AGEPI a adoptat decizia Nr. 2/2146 având următorul cuprins: „se avizează Asociația Obștească Asociația Drepturi de Autor și Conexe” (AsDAC) în calitate de organizație de gestiune colectivă a autorilor, interpreților și producătorilor de fonograme și videograme, cu dreptul de a elibera beneficiarilor licențe pentru anumite categorii de drepturi. Respectiv, prin decizia menționată a fost avizată și Asociația

- Obștească „Oficiul Republican al Dreptului de Autor” (ORDA) în calitate de organizație de gestiune colectivă a autorilor, interpreților și producătorilor de fonograme și video grame, cu dreptul de a elibera beneficiarilor licențe. În calitate de motive care au servit drept temei pentru adoptarea deciziei iarăși au servit: art.48 al Legii nr. 139 din 2 iulie 2010 privind dreptul de autor și drepturile conexe, precum și cererile cu privire la avizarea organizațiilor de gestiune colectivă nr. 1097 din 04 iunie 2012, depusă de AO „Oficiul Republican al Dreptului de Autor” (ORDA); nr. 1111 din 05 iunie 2012, depusă de AO „Asociația Națională „Copyright” (ANCO); nr. 1113 din 05 iunie 2012, depusă de AO „Asociația Drepturi de Autor și Conexe” (AsDAC) și de AO „ReproMold”.
4. Se relatează că, ulterior prin decizia Nr. 3/1566 din 20 septembrie 2013 AGEPI emite o alta Decizie prin care au fost avizate Asociația „Drepturi de Autor și Conexe” (AsDAC), Asociația Națională „Copyright” (ANCO), Asociația „ReproMold” (ReproMold) și Oficiul Republican al Dreptului de Autor (ORDA). În calitate de motive care au servit drept temei pentru adoptarea deciziei iarăși au servit: „...art.48 al Legii nr. 139 din 2 iulie 2010 privind dreptul de autor și drepturile conexe”.
 5. Reclamantul menționează, că art. 48 al Legii privind dreptul de autor și drepturile conexe este compus din 15 aliniate care reglementează diferite aspecte ale avizării asociațiilor de gestiune colectivă. Astfel, alin. 6 al art. 48 din legea citată stipulează modalitatea de avizare a Asociațiilor de gestiune colectivă. În acest sens, AGEPI avizează o organizație de gestiune colectivă în modul stabilit de Guvern dacă aceasta întrunește următoarele condiții. În prezent, nu există nici o decizie sau hotărâre emisă de Guvernul Republicii Moldova, ce-ar reglementa modalitatea de avizare a asociațiilor de gestiune colectivă. Mai mult, în art. 71 al Legii privind dreptul de autor și drepturile conexe este prevăzută obligațiunea Guvernului de a aduce actele sale normative în concordanță cu prezenta lege.
 6. Se arată că, în lipsa unui act regulator, obligativitatea emiterii căruia este prevăzută de lege, toate deciziile AGEPI emise în vederea avizării asociațiilor de gestiune colectivă sunt ilegale, iar avizarea acestora va fi posibilă doar după intrarea în vigoare a Hotărârii Guvernului ce va prevedea modalitatea de avizare.
 7. Suplimentar, precizează că, la 29 aprilie 2014 a remis către AGEPI cererea prealabilă nr. 01-10-01/4103 prin care s-a solicitat recunoașterea neaplicabilității și anularea deciziilor AGEPI menționate mai sus, însă prin răspunsul AGEPI nr.976 din 17 mai 2014 parvenit la S.A. „Moldtelecom” la 20 mai 2014 s-a refuzat în acceptarea cererii prelabile.
 8. În drept, acțiunea se întemeiază pe art. 7,16,17,19, 25 alin (1) lit. (b), 26 alin. (1) ale Legii contenciosului administrativ, art. 277, 278 Codul de procedură civilă.
 9. Solicită, reclamantul recunoașterea neaplicabilității și anularea deciziei Agenției de Stat pentru Proprietate Intelectuală nr. 1/57 din 12 ianuarie 2012, deciziei Agenției de Stat pentru Proprietate Intelectuală nr. 2/2146 din 05 decembrie 2012 și deciziei Agenției de Stat pentru Proprietate Intelectuală nr.3/1566 din 20 septembrie 2013.
 10. Acțiunea este scutită de la plata taxei de stat în temeiul art. 16 alin. (3) al Legii contenciosului administrativ.
 11. În dovedirea acțiunii, reclamantul a folosit proba cu înscrisuri, fiind depuse la filele dosarului cu nr. 9 – 17.
 12. În întâmpinarea la cererea de chemare în judecată, reprezentantul pârâtului Agenției de Stat pentru Proprietate Intelectuală a depus referință în ședința de judecată. În conținutul acesteia a precizat potrivit Deciziei AGEPI nr.1/57 din 12 ianuarie 2012, publicată în Monitorul Oficial nr.16-18 din 20 ianuarie 2012, Asociația Națională pentru Protecția Creației Intelectuale (ANPCI) a fost avizată să gestioneze drepturile de autor și conexe doar pentru titularii de drepturi care sunt membri ai acestei organizații. În privința legalității avizării ANPCI, ca urmare a examinării cererii de chemare în judecată depusă de reclamantii Asociația „Drepturi de Autor și Conexe” (AsDAC) și Asociația Națională „Copyright” (ANCO) împotriva AGEPI există Decizia irevocabilă a Curții Supreme de Justiție din 12 septembrie 2012 care menționează că prin avizarea ANPCI nu au fost aduse legalității avizelor AsDAC și ANCO, care au fost obținute în baza Legii din 23 noiembrie 1994 privind

dreptul de autor și drepturile conexe, în vigoare 31 decembrie 2010, prin Decizia AGEPI din 14 decembrie 2010, și care și-au păstrat valabilitate, până la momentul expirării lor –01 august 2012. Colegiul CSJ a precizat că Decizia AGEPI nr.1/57 din 12 ianuarie 12 privind avizarea ANPCI nu a lezat nici într-un fel drepturile AsDACși ANCO, deoarece avizarea ANPCI s-a referit la gestiunea drepturilor doar pentru titularii de drepturi membri ai acestei organizații. În plus, prin Decizia CSJ din 12 septembrie 2012, s-a constatat că Legea nr.139/2010, în bază căreia a fost avizată ANPCI, a intrat în vigoare la 01 ianuarie 2011. Totodată, AsDACși ANCO au obținut avizul AGEPI să activeze în calitate organizații de gestiune colectivă a drepturilor de autor și conexe la 14.12.2011 pe un termen de doi ani, începând cu 01.08.2010. Însă, avizarea acestor organizații a avut loc în condițiile Legii nr. 293/1994. Prin urmare, după intrarea în vigoare a Legii nr.139/2010, avizarea în acesteia a solicitat doar ANPCI. Respectiv, la momentul solicitării aviz AGEPI a verificat întrunirea de către ANPCI a condițiilor stipulate la art. 48 (6) din Legea nr.139/2010. Or, AsDAC și ANCO, obținând avizele în baza legi, care impunea și alte condiții de avizare, nu puteau fi luate în considerație subiecți care concurează la obținerea aceluiași aviz.

13. În continuarea se relatează că, ulterior, AGEPI a emis Decizia nr.2/2146 din 05 decembrie 2012, publicată Monitorul Oficial nr.252-253 din 11 decembrie 2012, prin care au fost avizate Asociația „Drepturi de Autor și Conexe” (AsDAC) și Oficiul Republican al Dreptului Autor (ORDA), cu delimitarea categoriilor de drepturi, astfel încât în dependență de modul de valorificare a obiectelor protejate de dreptul de autor și/sau drepturi: conexe este indicat organizația corespunzătoare. În privința procedurii de avizare, în conformitate cu prevederile art.4 al Legii nr.139/2010, AGEPI avizează, monitorizează și supraveghează activitate OGC-urilor, prin urmare avizarea OGC-urilor este de competența exclusivă a AGEPI, în virtutea normelor legale. Astfel, prevederile art.4 și art.48 ale Legii nr.139/2010 sunt prevederile primare, net superioare celor stabilite în acte normative guvernamentale, fiind suficiente pentru moment de a atribui competențele necesare AGEPI în vedere: avizării și monitorizării activității organizațiilor de gestiune colectivă de pe teritoriul Republicii Moldova.
14. La fel, se arată că, Decizia nr.2/2146 din 05 decembrie 2012 a fost contestată de mai multe organizații de gestiune colectivă (OGC), precum și analizând cererile titularilor de drepturi și ale utilizatorilor, atât în formă scrisă, cât și cele făcute publice în cadrul ședințelor organizate de AGEPI, ca drepturile să le fie gestionate de OGC-ul căruia i le-au încredințat în gestiune, la 20 septembrie 2013, Comisia de avizare a organizațiilor de gestiune colectivă din cadrul AGEPI a decis avizarea tuturor organizațiilor de gestiune colectivă să administreze, de sine stătător sau comun, în bază de acord, toate drepturile care le-au fost încredințate gestiune.
15. În ceea ce privește drepturile ce cad sub incidența licenței extinse și obligatorii ale titularilor de drepturi care nu sunt membri la nici o organizație de gestiune colectivă din Republica Moldova și care nici nu le-au încredințat gestiunea drepturilor sale în alt mod, acestea vor fi gestionate de către OGC- indicate în pct. 2 al Deciziei nr.3/1566 în mod consecutiv după principiul rotației. Astfel, Decizia nr.3/1566 a intrat în vigoare la 04 octombrie 2013, fiind publicată în Monitorul Oficial nr.216-220, respectiv conform pct.4 a abrogată Decizia AGEPI nr.2/2146 din 05 decembrie 2012. Totodată, în baza Deciziei respective tuturor OGC-urilor, inclusiv ANPCI le-au fost eliberate avize, în așa mod începând cu data eliberării noilor avize, conform pct.5 al Deciziei nr.3/1566, pentru avizele eliberate anterior acestei date a încetat oricare efect juridic.
16. Cu privire la cerința reclamantului privind anularea deciziei nr. 1/57 din 12 ianuarie 2012; nr. 2/2146 din 05 decembrie 2012 și nr. 3/1566 din 20 septembrie 2013, pârâtul invocă prevederile art. 48 din Legea privind dreptul de autor și drepturile conexe, potrivit căroră, orice OGC trebuie să dispună de avizul AGEPI pentru a-și realiza atribuțiile sale legale și statutare. Se menționează că, prin Decizia nr.3/1566 din 20 septembrie 2013, în baza adresării deputaților Parlamentului Republicii Moldova de acordare a drepturilor egale tuturor organizațiilor de gestiune colectivă a drepturilor patrimoniale, în vederea evitării

discriminării persoanelor juridice din categoria respectivă și evitarea încălcării dreptului cetățenilor la libera asociere, AGEPI a avizat toate organizațiile să gestioneze, de sine stătător sau în comun, în bază de acord, toate drepturile care le-au fost încredințate în gestiune, prin contractele directe încheiate cu titularii drepturi, precum și drepturile titularilor de drepturi pe care-i reprezintă în baza contractelor de reprezentare reciprocă încheiate cu organizații similare din străinătate.

17. Respectiv, actualmente fiecare organizație de gestiune colectivă, avizată în baza Deciziei nr.3/1566, dispune de drepturi similare la eliberarea licențelor acumulare remunerației pentru categoriile de titulari care le-au transmis drepturile sale în gestiune. Astfel, pârâțul consideră că solicitările SA „Moldtelecom” afectează drepturile OGC - urilor care au fost legal avizate și acestea urmează să fie atrase în proces în calitate de intervenienți accesorii, conform art.67 a Codului de procedură civilă.
18. În opinia acestuia, termenul de 30 de zile prevăzut de Legea contenciosului administrativ pentru contestarea deciziilor indicate supra a expirat.
19. În drept, referința este întemeiată pe prevederile art. 4, 48 al Legii privind dreptul de autor și drepturile conexe și art. 186, 240, 267 Codul de procedură civilă.
20. Cere, pârâțul Agenția de Stat pentru Proprietate Intelectuală scoaterea cererii de pe rol a SA „Moldtelecom” și atragerea în calitate de intervenient a Asociației Naționale pentru Protecția Creației Intelectuale, Asociației „Drepturi de Autor și Conexe”, Asociației Naționale „Copyright” și a Oficiului Republican al Dreptului de Autor.
21. În dovedirea referinței, pârâțul a folosit proba cu înscrisuri, fiind depuse la filele dosarului cu nr. 26 - 33.
22. La 20 noiembrie 2015, prin intermediul cancelariei Judecătorei Râșcani avocatul Melnic Alexandr în interesele intervenientului accesoriu Asociației Obștească „Oficiul Republica al Dreptului de Autor” (ORDA) a depus referință în întâmpinare la cererea de chemare în judecată privind contestarea actelor administrative și recunoașterea neaplicabilității actelor contestate. În conținutul acesteia a precizat că Asociația Obștească „Oficiul Republica al Dreptului de Autor” (ORDA) este organizație de gestiune colectivă a drepturile de autor și drepturilor conexe, care a fost înregistrată la Ministerul Justiției a Republicii Moldova la data de 10 mai 2012, iar potrivit certificatului de înregistrare i-a fost atribuit codul fiscal nr. 1012520003612. În corespundere cu art. 4 al Legii privind dreptul de autor și drepturile conexe, este competența exclusivă a AGEPI de a aviza organizațiile de gestiune colectivă.
23. Se remarcă că, la 01 august 2012 a expirat termenul de eliberare a licențelor de către AsDAC și Asociația Obștească Copyright (ANCO) desemnate încă în anul 2010, și în lipsa unui acord de colaborare între OGC, care să stabilească care dintre organizații vor elibera beneficiarilor licențe, AGEPI a inițiat procedura de avizare a OGC, prin instituirea unei Comisii care să examineze cererile de avizare depuse de ORDA, ANCO, AsDAC și ReproMold. Astfel, la 13 iulie 2012 reprezentantul ANPCI a prezentat tuturor participanților la ședință o încheiere ilegală a Curții de APEL Chișinău din 13 iulie 2012 prin care s-a admis măsura de asigurare a acțiunii și s-a interzis efectuarea de către AGEPI nemijlocit, și sau prin intermediul oricăror proceduri de avizare a OGC, iar AGEPI, conformându-se dispozițiilor instanței, nu a mai petrecut ședința respectivă. La data de 18 iulie 2012 prin Decizia Curții Supreme de Justiție s-a admis recursul declarat de AGEPI, s-a casat integral încheierea ilegală a Curții de Apel Chișinău din 13 iulie 2012 și s-a respins cererea ANPCI cu privire la interzicerea AGEPI de a efectuat nemijlocit, și/sau prin intermediul oricăror comisii formate în cadrul și/sau cu participarea reprezentanților AGEPI a oricăror proceduri de avizare a OGC.
24. În continuare se relatează că, în urma deciziei CSJ, AGEPI a reluat procedura de avizare a OGC și a fixat ședința Comisiei de Avizare de pe 25 octombrie 2012, dată la care reprezentantul ANPCI a prezentată iarăși o nouă încheiere ilegală de interzicere a procedurii de desemnare a OGC care să elibereze beneficiarilor licențe, ca urmare a admiterii unei cereri de asigurare repetate admisă la 24 octombrie 2012 de către Curtea de Apel Chișinău în cadrul unul alt dosar. În astfel de condiții AGEPI a suspendat procedura de avizare din 25

doar după anularea de către instanță a actului de abrogare, care de fapt, nu constituie obiect de examinare în prezentul litigiu.

74. Din aceste considerente, instanța ajunge la concluzia de a respinge cerința reclamantului privind recunoașterea neaplicabilității și anularea deciziei Agenției de Stat pentru Proprietate Intelectuală nr. 1/57 din 12 ianuarie 2012, întrucât actul deja a fost anulat fără concursul instanței, iar procedura de abrogare nu a fost contestată de către reclamant. În partea ce ține de recunoașterea neaplicabilității actului contestat, instanța remarcă că, această poate fi aplicată doar în cazul când actul este anulat de către instanță, împrejurare ce nu a avut loc în prezenta cauză.
75. Totodată, din analiza pct. 4 din decizia nr. 3/1566 din 20 septembrie 2013 prin care a fost abrogată decizia nr. 2/2146 din 05 decembrie 2012 privind avizarea Asociația Obștească „Asociația Drepturi de Autor și Conexe” (AsDAC) și Asociația Obștească „Oficiul Republican al Dreptului de Autor” (ORDA), instanța reține că această operațiune juridică a survenit în urma avizării suplimentare a încă două entități, cum ar fi, Asociația Națională „Copyright” (ANCO) și Asociația „ReproMold”. Astfel, în speță, problema care s-a pus la abrogarea deciziei nr. 2/2146 din 05 decembrie 2012 a fost aceea a inoportunității acesteia, iar instanța nu poate, astfel, anula un act administrativ legal emis, dar devenit ulterior inoportun. Or, potrivit art. 26 alin. (2) al Legii contenciosului administrativ, instanța de contencios administrativ nu este competentă să se pronunțe asupra oportunității actului administrativ și a operațiunilor administrative care au stat la baza emiterii acestuia. Mai mult ca atât, reclamantului nu a probat că prin aceste acțiuni suntem în prezența unui exces de putere din partea pârâtului.
76. În acest sens, instanța consideră legală procedură de abrogare a deciziei nr. 2/2146 din 05 decembrie 2012 efectuată prin pct. 4 din decizia nr. 3/1566 din 20 septembrie 2013, iar ca efect, instanța conchide că cerințele reclamantului cu privire la recunoașterea neaplicabilității și anularea deciziei Agenției de Stat pentru Proprietate Intelectuală nr. 2/2146 din 05 decembrie 2012 sunt neîntemeiate și urmează a fi respinse. Suplimentar, instanța reiterează că asupra recunoașterii neaplicabilității deciziei instanța s-a expus anterior, fiind aplicabilă aceeași situație, ca și în cazul deciziei nr. 1/57 din 12 ianuarie 2012.
77. Respectiv, analizând materialele cauzei, instanța reține că la momentul examinării prezentei cauze erau avizate 4 organizații de gestiune colectivă, și anume, Asociația „Drepturi de Autor și Conexe” (AsDAC), Asociația Națională „Copyright” (ANCO), Asociației „ReproMold” (Repromold) și Oficiul Republica al Dreptului de Autor (ORDA).
78. Astfel, prin acțiunea formulată reclamantul consideră că dreptul de a încasa de la el remunerația pentru valorificarea operelor prin retransmiterea acestora prin cablu poate fi oferit de către AGEPI doar unei singure organizații de gestiune a drepturilor patrimoniale.
79. În această situație, potrivit art. 48 alin. (8) din Legea privind dreptul de autor și drepturile conexe, în cazul în care mai multe organizații au depus cereri de eliberare a avizului în privința gestionării acelorași categorii de drepturi ale acelorași categorii de titulari de drepturi, AGEPI va elibera aviz acelei organizații care într-o măsură mai mare întrunește condițiile stipulate la alin.(6).
80. Alin. (6) al articolului invocat, prevede că, AGEPI avizează o organizație de gestiune colectivă în modul stabilit de Guvern dacă aceasta întrunește următoarele condiții: a) majoritatea membrilor organizației sau majoritatea titularilor de drepturi care, în alt mod, i-au încredințat în gestiune drepturile lor sînt titulari de drepturi care au cetățenia Republicii Moldova sau care au domiciliul, iar în cazul persoanelor juridice – sediul, pe teritoriul Republicii Moldova și la aceasta se pot asocia alți titulari de drepturi care doresc acest lucru, în conformitate cu statutul respectivei organizații; b) a încheiat acorduri de reprezentare reciprocă a intereselor cu organizații similare care îi reprezintă pe titularii de drepturi din străinătate sau, cel puțin, întreprinde toate acțiunile necesare pentru încheierea unor asemenea acorduri; c) are capacitatea de a gestiona, pe principii colective, drepturile patrimoniale corespunzătoare, inclusiv dispune de personal și de mijloace tehnice adecvate; d) dispune de mecanisme adecvate de acumulare, distribuire și de plată a remunerației de

- autor sau a remunerației cuvenite titularilor de drepturi conexe; e) garantează un tratament egal titularilor de drepturi și utilizatorilor atunci când este vorba de aceleași condiții obiective; f) statutul și alte regulamente ale organizației corespund prevederilor prezentei legi și altor acte normative relevante ale Republicii Moldova, precum și tratatelor internaționale la care Republica Moldova este parte.
81. Din examinarea atentă a textelor de lege reiese concluzia că, legiuitorul nu limitează numărul organizațiilor de gestiune colectivă, dar prevede doar procedura de selectare a acestora în cazul în care mai multe organizații au depus cereri de eliberare a avizului în privința gestionării aceluiași categorii de drepturi ale aceluiași categorii de titulari de drepturi. De altfel, contrar opiniei reclamantului, Agenția de Stat pentru Protecția Intelectuală a delimitat categoriile de drepturi a organizațiilor de gestiune colective avizate prin decizia nr. 3/1566 din 20 septembrie 2013, limitându-le sfera de acțiune prin pct. 1.1 și 1.2 din decizia menționată.
 82. Prin urmare, potrivit pct. 1.1 din decizia nr. 3/1566 din 20 septembrie 2013, se avizează Asociația „Drepturi de Autor și Conexe” (AsDAC), Asociația Națională „Copyright” (ANCO), Asociația „ReproMold” (ReproMold) și Oficiul Republican al Dreptului de Autor (ORDA): să gestioneze toate drepturile care le-au fost încredințate în gestiune, prin contractele încheiate cu titularii de drepturi, și cele care cad sub incidența licenței obligatorii, de sine stătător sau în comun, în bază de acord. În continuare, pct. 1.2 al deciziei menționate prevede expres că organizațiile de gestiune colective sunt în drept să gestioneze doar drepturile titularilor de drepturi pe care-i reprezintă în baza contractelor încheiate cu aceștia și cele care cad sub incidența licenței obligatorii, de sine stătător sau în comun, în bază de acord.
 83. Sub acest aspect, la momentul solicitării avizului, AGEPI a verificat întrunirea de către AsDAC, ANCO, ReproMold și ORDA a condițiilor stipulate la art. 48 alin. (6) din legea menționată, iar actualmente fiecare organizație de gestiune colectivă dispune de drepturi similare la eliberarea licențelor și acumularea remunerației pentru categoriile de titulari care le-au transmis drepturile sale în gestiune.
 84. Argumentul reclamantului, potrivit căruia, atât la momentul emiterii deciziei contestate și cât și până în prezent nu există nici o hotărâre emisă de Guvernul Republicii Moldova, ce-ar reglementa modalitatea de avizare a asociațiilor de gestiune colectivă, nu poate constitui un temei de anulare a deciziei nr. 3/1566 din 20 septembrie 2013 în baza art. 26 alin. (1) lit. c) din Legea contenciosului administrativ. Or, în lipsa unei hotărâri de Guvern nici nu poate exista o procedură stabilită, la care ar putea face trimitere reclamantul. În acest sens, art. 48 alin. (6) din Legea privind dreptul de autor și drepturile conexe urmează a fi interpretat în coroborare cu art. 4 alin. (1) lit. h) al legii citate, potrivit căroră Agenția de Stat pentru Proprietate Intelectuală este singura autoritatea publică în drept să avizeze o organizație de gestiune colectivă.
 85. Din această perspectivă, AGEPI a format Comisia de avizare a organizațiilor de gestiune colectivă a drepturilor patrimoniale de autor și/sau conexe, care la eliberarea avizelor a autorizat doar entitățile care întrunesc condițiile stipulate expres în pct. a) – f) al alin. (6) al art. 48 din Legea privind dreptul de autor și drepturile conexe. Mai mult ca atât, instanța de judecată precizează că atât reclamantul, cât și intervenienții prin acțiuni separate, nu contestă legalitatea instituirii Comisiei de avizare. Astfel, legalitatea funcționării acesteia se prezumă, iar până la adoptarea unei hotărâri de Guvern cu privire la modul de avizare a organizațiilor de gestiune colectivă, această poate servi în calitate organ împuternicit de a examina cererile depuse de alte organizații interesate de a primi aviz de funcționare de la pârât.
 86. Mai mult ca atât, la moment decizia nr. 3/1566 din 20 septembrie 2013 este suspendă în partea ce ține de colectarea remunerației pentru drepturile de autor și conexe până la soluționarea cauzei în fond prin DASPI6/3030 din 15.12.14, MO372-384/19.12.14 art.1859

- octombrie 2012. Respectiv, în privința încheierii ilegale a Curții de Apel Chișinău din 24 octombrie 2012, AGEPI a depus recurs, care a fost iarăși admis de către Curtea Supremă de Justiție, în data de 05 decembrie 2012, iar încheierea a fost casată ca fiind neîntemeiată și ilegală și s-a emis o nouă încheiere privind respingerea cererii de asigurare a acțiunii. În această ordine de idei, Comisia de avizare a OGC din cadrul AGEPI, convocată prin ordinul Directorului General AGEPI din 11 iunie 2012 cu nr. 107, a fost în drept să petreacă ședința din 05 decembrie 2012, ședință întreruptă ilegal de către reprezentantul ANPCI după cum s-a constatat și pe data de 13 iulie 2012 și pe data de 25 octombrie 2013. În opinia sa, în condițiile relatate AGEPI a acționat absolut legal, în temeiul normelor legislației în vigoare, fără a impune condiții sau proceduri care depășesc aceste prevederi.
25. Se arată că, potrivit deciziei AGEPI nr. 2/2146 din 05 decembrie 2012, ORDA a fost avizată în conformitate cu Legea privind dreptul de autor și drepturile conexe în calitate de organizație de gestiune colectivă a autorilor, interpreților și producătorilor de fonograme și video game. Această decizie a conferit ORDA dreptul de a elibera licențe extinse pentru perioada din 11 decembrie 2012 până la 04 octombrie 2013. Totodată, potrivit deciziei menționate privind avizarea OGC cu dreptul de a elibera beneficiarilor licențe pe teritoriul Republica Moldova din data de 11 decembrie 2012 au fost avizate AsDAC și ORDA. Iar, ANPCI a fost avizată de AGEPI prin decizia AGEPI nr. 1/57 din 12 ianuarie 2012.
26. Prin urmare, se precizează că, executarea deciziei nr. 2/2146 din 05 decembrie 2012 a fost însă suspendată prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 25 decembrie 2012. Ulterior, la 17 ianuarie 2013, a mai fost emisă o încheiere ilegală de suspendare a executării deciziei nr. 2/2146 din 05 decembrie 2012 de către Judecătoria Râșcani. Aceste încheieri au fost contestate de către AGEPI și anulate de către instanțele superioare. Din motivul că, decizia nr. 2/2146 din 05 decembrie 2012 a fost contestată de mai multe organizații de gestiune colectivă, precum și analizând cererile titularilor de drepturi și ale utilizatorilor, atât în formă scrisă, cât și cele făcute publice în cadrul ședințelor organizate de AGEPI, ca drepturile să le fie gestionate de organizația de gestiune colectivă căreia i le-au încredințat în gestiune, la recomandarea unor deputați din Parlamentul Republica Moldova, la 20 septembrie 2013, Comisia de avizare a organizațiilor de gestiune colectivă din cadrul AGEPI a decis avizarea tuturor a organizațiilor de gestiune colectivă să administreze, de sine stătător sau în comun, în bază de acord, toate drepturile care le-au fost încredințate în gestiune. Decizia a fost publicată în Monitorul Oficial nr. 216 – 220 din 04 octombrie 2013. Se indică că, prin pct. 4 al deciziei menționate a fost abrogată decizia nr. 2/2146 din 05 decembrie 2012, abrogarea însă nu a avut efect retroactiv, aceasta realizându-se din momentul intrării în vigoare. Astfel, pentru avizele eliberate anterior acestei date a încetat oricare efect juridic.
27. În opinia intervenientului accesoriu, cererea de chemare în judecată a reclamantului nu conține temeieri legale în baza cărora să poată fi admisă. Reclamantul, în acest mod, și-a exprimat nemulțumirea față de activitatea ORDA, care însă este cu certitudine una perfect legală, transparentă și corectă. A comunicat că, activitatea ORDA este strict ghidată de prevederile legale și de deciziile AGEPI prin care ORDA a fost avizată cu drept de gestiune extinsă. În acest sens, ORDA eliberează licențe doar în limita competenței conferite de acest aviz și consideră avizarea respectivă ca fiind una perfect legală, iar anularea acesteia nu ar servi decât pentru instaurarea ilegalității, monopolului abuziv și distrugerea securității juridice, lucruri extreme de importante într-un stat de drept.
28. La fel, a atras atenția și asupra faptului că, în baza contractelor încheiate cu privire la transmiterea drepturilor patrimoniale de autor pentru gestiune pe principii colective, a contractelor privind transmiterea drepturilor conexe – patrimoniale de interpret prin gestiune pe principii colective și în baza contractelor de reprezentare reciprocă cu alte OGC a drepturilor de autor și drepturilor conexe naționale și internaționale, la moment ORDA reprezintă mii de autori /interpreți repertoriul cărora se ridică la zeci de mii de opere.
29. Se indică că, în ipoteză în care instanțele judecătorești ar aprecia și oportunitatea activității organelor administrației publice, ar însemna că ele se substituie acestor organe, ceea ce nu

- se poate admite în condițiile separației puterilor în stat, când fiecare categorie de organe de stat desfășoară o activitate proprie, specifică, precis determinată. În concluzie, se atestă absolut legale acțiunile AGEPI, în temeiul normelor legislației Republicii Moldova, iar Decizia nr. 3/1566 din 20 septembrie 2013 privind avizarea organizațiilor de gestiune colectivă a drepturilor patrimoniale de autor și/sau conexe este legală în întemeiată, iar utilizatorii urmează să accepte realitatea obiectivă și să activeze ca atare, dar să nu blocheze întreg sistemul de gestiune colectivă. Ce ține de argumentele invocate de reclamant că prin simplu fapt că nu ar fi oricare Hotărâre de Guvern cu privire la modalitate de avizare a OGC, informează că Guvernul Republica Moldova a fondat Întreprinderea de Stat AGEPI, iar AGEPI este în sine modalitate de avizare pe care executivul a instituit-o.
30. În drept, referința este întemeiată pe dispozițiile Legii contenciosului administrativ, Legii privind dreptul de autor și drepturile conexe și art. 67, 68, 186 Cod de procedură civilă.
 31. Solicită, avocatul Melnic Alexandr în interesele intervenientului accesoriu Asociației Obștească „Oficiul Republica al Dreptului de Autor” (ORDA) respingerea acțiunii ca fiind tardivă și neîntemeiată.
 32. Prin încheierea protocolară din 15 septembrie 2014 a fost atras în calitate de intervenient accesoriu Asociația Obștească „Oficiul Republica al Drepturilor de Autor” (ORDA); Asociația Națională pentru Protecția Creației Intellectuale; Asociația Obștească Asociația Națională „Copyright” și Asociația Obștească „Asociația Drepturi de Autor și Conexe”.
 33. În conformitate cu art. 100 – 105 al Codului de procedură civilă, procedura de citare a fost respectată.
 34. În ședința de judecată reprezentantul reclamantului SA „Moldtelecom”, prin procură, Cobzari Marian a susținut cererea de chemare în judecată și a solicitat admiterea integrală a acesteia. Suplimentar, a precizat că în sensul art. 48 și 49 al Legii privind dreptul de autor și drepturile conexe, doar unei singure organizații de gestiune a drepturilor patrimoniale îi poate fi oferit de către AGEPI dreptul de a încasa de la operatorii prin cablu cum este în speță reclamantul. Astfel, la moment în conformitate cu deciziile AGEPI contestate, sunt 6 organizații de gestiune a drepturilor de autor care sunt avizate de către AGEPI de a gestiona aceleași categorii de drepturi ale aceluiași categorii de titulari de drepturi și ca urmare de a pretinde la operatorii prin cablu încasarea remunerațiilor de autor, ceea ce contravine expres art. 11 alin. (5) – (8), 48 alin. (3), (6), (8) și (13), 49 al legii sus citate. Totodată, avizarea pe principiu de rotație contravine direct prevederile art. 48 alin. (6) și (8) al Legii privind dreptul de autor și drepturile conexe. A concretizat că intervenienții accesorii au înaintat cereri de chemare în judecată împotriva reclamantului privind încasarea remunerației de autor suprapuse, dublate în valoare de mai mult de 15 000 000 lei, care sunt calculate de la data emiterii deciziilor contestate. Fapt ce impune constatarea deciziilor ca fiind emise ilegal în fond și contrar procedurii stabilite, din data emiterii acestora.
 35. Reprezentantul părâtului Agenția de Stat pentru Proprietate Intelectuală, în baza procurii, Brînza Sergiu a susținut referința depusă și a solicitat respingerea acțiunii, ca fiind neîntemeiată și depusă tardivă.
 36. În ședința de judecată reprezentantul Asociației Obștești „Oficiul Republican al Dreptului de Autor” și a Asociației Obștească Asociația Națională „Copyright”, prin mandatul, avocatul Melnic Alexandra susținut poziția reflectată în referință și a solicitat respingerea cererii de chemare în judecată, ca fiind neîntemeiată și depusă tardivă. În partea ce ține de aspectele unui act normativ și individual, deciziile contestate se răsfrâng asupra unui cerc de părți. Consideră că, deciziile de avizare sunt niște acte individuale și nu normative, deoarece prevăd un cerc determinat de persoane, anume acei utilizator, care nemijlocit sunt vizati.
 37. În ședința de judecată reprezentantul Asociației Națională pentru Protecția Creației Intellectuale, prin mandat, avocatul Veaceslav Munteanu a susținut poziția reclamantului și a solicitat admiterea integrală a cererii de chemare în judecată. Complementar, a invocat că AGEPI a emis decizia din 20 septembrie 2013 cu încălcarea în fond a prevederilor art. 48 alin. (3); (6) și (8) al Legii privind dreptul de autor și drepturile conexe, avizând mai multe OGC în aceleași categorii de drepturi și autori, în care este deja avizată AO ANPCI, fiindu-i

lezate drepturile AO ANPCI prin decizia contestată și care sunt ocrotite de legea sus citată. La fel, se indică că la momentul emiterii deciziei contestate, Guvernul Republica Moldova nu a aprobat și a publicat în Monitorul Oficial actul normativ prin care să fie stabilit modul de avizare și aplicabil pentru emiteria deciziei contestate. La acest capitol, reiterează și competențele asumate de către Comisia de avizare prin care a soluționat fondul unor așa „închipuite” divergențe între OGC, competențe exhaustiv atribuite prin art. 4 alin. (2) din Legea Comisiei de Mediere și Arbitraj și nu Comisiei de Avizare. Este cert și faptul că decizia contestată a fost emisă în lipsa procedurii stabilite de Guvern, așa cum expres prevede art. 48 alin. (6) din Legea privind dreptul de autor și drepturile conexe, ceea ce constituie încălcarea procedurii stabilite de legea citată. Mai mult ca atât, pârâtul a încălcat prevederile Legii privind transparența în procesul decizional prin neinformarea asociațiilor și părților interese de procesul decizional, ce urma a fi efectuat la 20 septembrie 2013. În acest mod, consideră că a fost lipsit de facto de toate garanțiile oferite prin art. 53 alin. (1) Constituția Republica Moldova. Necesitatea abrogării deciziei cu efect retroactiv se explică prin faptul că decizia dată a fost emisă cu încălcarea procedurii stabilite și încălcarea transparenței în procesul decizional.

38. Reprezentantul Asociației Naționale pentru Protecția Creației Intellectuale, președintele Iurie Gheorghiuță a susținut cererea de chemare în judecată depusă de reclamant.
39. În ședința de judecată intervenientului accesoriu Asociației Obștească „Asociația Drepturi de Autor și Conexe” a fost înștiințat legal despre locul, data și ora ședinței de judecată, fapt confirmat prin recepționarea avizului de recepție (f. d. 46, 55), însă din motive necunoscute instanței, în ședința de judecată nu s-a prezentat, nu a adus la cunoștință motivul neprezentării și nici nu a solicitat examinarea cauzei în lipsă. Referință în întâmpinarea cererii de chemare în judecată nu a depus. Având în vedere cele expuse și art. 102 alin. (4¹) Codul de procedură civilă, instanța a considerat posibil examinarea cauzei în lipsa acestuia.

Aprecierea instanței:

40. Audiind explicațiile participanților la proces, analizând în corespundere cu prevederile art.130 CPC al RM cumulul probelor prezentate, sub aspectul admiterii sau respingerii acțiunii înaintate, în raport cu specificul pricinii, instanța de judecată concluzionează că acțiunea depusă de SA „Moldtelecom” urmează a fi respinsă, ca fiind neîntemeiată. În motivarea concluziei expuse instanța de judecată reține următoarele.
41. În conformitate cu art. 240 alin. (3) CPC, instanța judecătorească adoptă hotărârea în limitele pretențiilor înaintate de reclamant.
42. Acest text de lege, presupune limitarea la obiectul acțiunii depuse de reclamant și la temeiurile invocate de acesta, atât în fapt cât și în drept, în motivarea obiectului acțiunii constituit din aceste pretenții.
43. Conform art. 1 alin. (2) al Legii contenciosului administrativ nr. 793 din 10 februarie 2000, orice persoană care se consideră vătămată într-un drept al său, recunoscut de lege, de către o autoritate publică, printr-un act administrativ sau prin nesoluționarea în termenul legal al unei cereri, se poate adresa instanței de contencios administrativ competente pentru a obține anularea actului, recunoașterea dreptului pretins și repararea pagubei ce i-a fost cauzată.
44. Conform art. 3 alin. (1), lit. a) al Legii contenciosului administrativ, obiect al acțiunii în contenciosul administrativ îl constituie actele administrative, cu caracter normativ și individual, prin care este vătămat un drept recunoscut de lege al unei persoane, inclusiv al unui terț, emise de: autoritățile publice și autoritățile asimilate acestora în sensul prezentei legi.
45. Conform art. 14 al Legii contenciosului administrativ, persoana care se considera vătămată într-un drept al său, recunoscut de lege, printr-un act administrativ va solicita, printr-o cerere prealabilă, autorității publice emitente, în termen de 30 de zile de la data comunicării actului, revocarea, în tot sau în parte, a acestuia, în cazul în care legea nu dispune altfel. În cazul în care organul emitent are un organ ierarhic superior, cererea prealabilă poate fi

adresată, la alegerea petiționarului, fie organului emitent, fie organului ierarhic superior dacă legislația nu prevede altfel.

46. În conformitate cu art. 16 alin. (1) al Legii contenciosului administrativ, persoana care se consideră vătămată într-un drept al său, recunoscut de lege, printr-un act administrativ și nu este mulțumită de răspunsul primit la cererea prealabilă sau nu a primit nici un răspuns în termenul prevăzut de lege, este în drept să sesizeze instanța de contencios administrativ competentă pentru anularea, în tot sau în parte, a actului respectiv și repararea pagubei cauzate.
47. Din materialele cauzei, instanța a stabilit cu certitudine că, la 29 aprilie 2014 de către reclamant a fost depusă cerere prealabilă privind recunoașterea neaplicabilității și anularea deciziei Agenției de Stat pentru Proprietate Intelectuală nr. 1/57 din 12 ianuarie 2012, deciziei Agenției de Stat pentru Proprietate Intelectuală nr. 2/2146 din 05 decembrie 2012 și deciziei Agenției de Stat pentru Proprietate Intelectuală nr.3/1566 din 20 septembrie 2013. (f. d. 12 – 16)
48. Prin scrisoarea Agenției de Stat pentru Proprietatea Intelectuală nr. 976 din 17 mai 2014 a fost respinsă cererea prealabilă, ca fiind depusă tardivă, întrucât termenul de 30 de zile prevăzut pentru contestarea deciziilor a expirat. (f. d. 17)
49. În astfel de conjunctură instanța de judecată conchide, că reclamantul a respectat procedura prealabilă de soluționare a litigiului, prin scrisoarea nr. 976 din 17 mai 2014 emisă de Agenția de Stat pentru Proprietatea Intelectuală, ca urmare a depunerii contestației.
50. Ne fiind de acord cu răspunsul primit la cererea prealabilă din 29 aprilie 2014, reclamantul s-a adresat cu cererea de chemare în judecată la 16 iunie 2014, cu numărul de înregistrare 28478.
51. Prin referința depusă de către Agenția de Stat pentru Proprietatea Intelectuală a fost formulată opinia de către reprezentantul pârîtului, potrivit căreia, termenul de 30 de zile prevăzut pentru contestarea deciziilor a expirat, întrucât decizia nr. 1/57 din 12 ianuarie 2012, a fost publicată în Monitorul Oficial nr. 16 – 18 din 20 ianuarie 2012; decizia nr. 2/2146 din 05 decembrie 2012, a fost publicată în Monitorul Oficial nr. 252 – 253 din 11 decembrie 2012, iar decizia nr. 3/1566 din 20 septembrie 2013 a fost publicată în Monitorul Oficial nr. 216 – 220 din 04 octombrie 2013.
52. În conformitate cu art. 17 alin. (1) Legea contenciosului administrativ, cererea prin care se solicită anularea unui act administrativ sau recunoașterea dreptului pretins poate fi înaintată în termen de 30 de zile, în cazul în care legea nu dispune altfel. Acest termen curge de la: data primirii răspunsului la cererea prealabilă sau data expirării termenului prevăzut de lege pentru soluționarea acesteia.
53. Excepția de la regula generală, este reglementată în alin. (3) al articolului citat, care stipulează că actele administrative cu caracter normativ considerate ilegale pot fi atacate oricând.
54. Conform art. 2 al Legii privind actele normative ale Guvernului și ale altor autorități ale administrației publice centrale și locale, în sensul prezentei legi, act normativ este actul juridic, emis de Guvern și de alte autorități ale administrației publice centrale și locale în temeiul normelor constituționale și legale, care stabilește reguli obligatorii de aplicare repetată la un număr nedeterminat de situații identice.
55. În sensul dat, instanța de judecată reține că, un act juridic este un act normativ, în cazul când întrunește următoarele condiții: este adoptat de o autoritate publică, conține un set de norme juridice cu caracter obligatoriu și general, precum și reglementează reguli obligatorii de aplicare repetată la un număr nedeterminat de situații identice. Astfel, actul normativ este izvorul de drept creat de organe ale autorității publice, investite cu competențe normative.
56. În acest context, instanța de judecată remarcă, că deciziile contestate de reclamant au fost emise de către Comisia de avizare a organizațiilor de gestiune colectivă a drepturilor patrimoniale de autor și/sau conexe a Agenției de Stat pentru Proprietatea Intelectuală. Prin urmare, actele respective au fost adoptate de către o autoritate publică, or, potrivit art. 6 alin. (1) al Legii cu privire la Agenția de Stat pentru Proprietatea Intelectuală, AGEPI este o

- instituție publică aflată în subordinea Guvernului, responsabilă de promovarea și realizarea activităților în domeniul protecției juridice a proprietății intelectuale privind drepturile de proprietate industrială, dreptul de autor și drepturile conexe.
57. La fel, prin deciziile emise de AGEPI, intervenienții accesorii accesoriu Asociației Obștești „Oficiul Republican al Dreptului de Autor”, Asociației Naționale pentru Protecția Creației Intelectuale, Asociației Obștească „Asociația Drepturi de Autor și Conexe”, Asociației Obștească „Asociația Națională Copyright” au fost avizați de pârât cu statut de organizații de gestiune colectivă, iar sensul art. 48 alin. (4) al Legii privind dreptul de autor și drepturile conexe, acestea își desfășoară activitatea în limitele împuternicirilor care le-au fost delegate de titularii dreptului de autor și/sau ai drepturilor conexe.
 58. Deci, în viziunea reclamantului, prin deciziile nominalizate care oferă organizațiilor de gestiune colectivă dreptul de remunerație compensatorie, se aduce atingere dreptului său de a avea doar un contract de licență în categoria drepturilor pe care le valorifică în activitatea sa. În consecință, deși deciziile sunt emise pe numele Asociației „Drepturi de Autor și Conexe” (AsDAC), Asociației Naționale „Copyright” (ANCO), Asociației „ReproMold” (Repromold) și Oficiul Republica al Dreptului de Autor (ORDA), ele produc efecte și asupra utilizatorilor. Or, doar după verificarea legalității acestora, se poate asigura protecția drepturilor invocate de către reclamant. Suplimentar, instanța susține argumentul reclamantului, potrivit căruia, în cazul deciziilor contestate, SA „Moldtelecom” este un utilizator dintr-un număr mai mare a acestora care valorifică opere ale autorilor, care la rândul său își valorizează drepturile de la utilizatori prin deciziile respective.
 59. Sub acest aspect, instanța de judecată apreciază că deciziile cu nr. 1/57 din 12 ianuarie 2012, nr. 2/2146 din 05 decembrie 2012 și nr.3/1566 din 20 septembrie 2013 sunt acte normative din moment ce conțin reguli generale, de aplicabilitate repetată, iar reclamantul se consideră vătămat într-un drept al său, recunoscut de lege, printr-un act administrativ, în condițiile în care deciziile amintite conțin reguli prin care este determinat cadrul legal pentru desfășurarea activităților organizațiilor de gestiune colectivă, în special, împuternicesc pe acestea la eliberarea licențelor către utilizatori, precum și să examineze și soluționeze posibilele pretenții patrimoniale ale titularilor dreptului de autor sau ai drepturilor conexe, înaintate utilizatorilor.
 60. Pe baza acestor considerente, instanța va respinge cerința pârâtului cu privire la respingerea cererii de chemare în judecată ca tardivă, întrucât pentru contestarea actelor normative, acțiunea în justiție poate fi promovată oricând, după cum rezultă din prevederile imperative ale art. 14 alin. (3) și 17 alin. (3) din Legea contenciosului administrativ.
 61. Pe fondul cauzei, instanța a constatat că, Agenția de Stat pentru Proprietatea Intelectuală, prin Comisia de avizare a organizațiilor de gestiune colectivă a drepturilor patrimoniale de autor și/sau conexe, a emis deciziile cu nr. 1/57 din 12 ianuarie 2012, nr. 2/2146 din 05 decembrie 2012 și nr.3/1566 din 20 septembrie 2013.
 62. Astfel, prin decizia nr. 1/57 din 12 ianuarie 2012, publicată în Monitorul Oficial nr. 16 – 18 din 20 ianuarie 2012, a fost avizată Asociația Națională pentru Protecția Creației Intelectuale în calitate de organizație de gestiune colectivă. (f. d. 11)
 63. În același context, la 05 decembrie 2012 pârâtul a emis decizia nr. 2/2146, prin care a fost avizată Asociația Obștească „Asociația Drepturi de Autor și Conexe” (AsDAC) și Asociația Obștească „Oficiul Republica al Dreptului de Autor” (ORDA), valabilă pe un termen de 3 ani. (f. d. 10)
 64. La fel, instanța de judecată evidențiază că, Agenția de Stat pentru Proprietate Intelectuală a decis avizarea Asociației „Drepturi de Autor și Conexe” (AsDAC), Asociației Naționale „Copyright” (ANCO), Asociației „ReproMold” (Repromold) și Oficiului Republican al Dreptului de Autor (ORDA) prin emiterea deciziei nr. 3/1566 din 20 septembrie 2013, publicată în Monitorul Oficial nr. 216 – 220 din 04 octombrie 2013. Potrivit pct. 5 din decizia menționată s-a dispus eliberarea avizelor organizațiilor de gestiune colectivă indicate mai sus, precum și Asociației Naționale pentru Protecția Creației Intelectuale. (f. d. 9)

65. Conform pct. 4 din decizia nr. 3/1566 din 20 septembrie 2013 s-a abrogat decizia nr. 2/2146 din 05 decembrie 2012 privind avizarea Asociația Obștească „Asociația Drepturi de Autor și Conexa” (AsDAC) și Asociația Obștească „Oficiul Republica al Dreptului de Autor” (ORDA). Iar, din decizia Agenției de Stat pentru Proprietate Intelectuală nr. 11/107 din 25 ianuarie 2016 rezultă că decizia nr. 1/57 din 12 ianuarie 2012 a fost abrogată, din cauza faptului că Asociația Națională pentru Protecția Creației Intelectuale nu a întreprins nici o măsură de înlăturare a încălcărilor depistate și nu a respectat prevederile art. 48 – 51 ale Legii privind dreptul de autor și drepturile conexe (f. d. 193).
66. În asemenea situație, deși decizia cu nr. 2/2146 din 05 decembrie 2012 și decizia cu nr. 1/57 din 12 ianuarie 2012 au fost abrogate de către pârât, reclamantul și-a menținut cerințele în partea ce ține de anularea acestora și recunoașterea neaplicabilității lor.
67. Analizând prevederile aplicabile în materie prin raportare la situația de fapt stabilită, instanța de judecată reține că Legea contenciosului administrativ operează cu două instituții, cea a revocării actului administrativ și cea a anulării actului administrativ. Sub acest aspect, revocarea privește oportunitatea actului administrativ și este dispusă numai de organul emitent, prevăzut expres în art. 15 alin. (2) și (3) al legii citate mai sus, în timp ce anularea se referă la scoaterea din vigoare a unui act administrativ pe motive de ilegalitate ea putând fi dispusă de instanța judecătorească, împuternicire stipulată expres în art. 25 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 793 din 10 februarie 2000. În esență, diferența între revocare și anulare este temeiul acestora, revocarea putând avea ca temei ilegalitatea sau inoportunitatea actului administrativ, pe când anularea este sancțiunea ilegalității actului administrativ.
68. Cu toate că, legea indicată nu prevede instituția abrogării, în esență această reprezintă o revocare/anulare a unui act administrativ, cu efect numai pentru viitor, și poate afecta atât actele normative, cât și actele individuale. Similar revocării, competența de abrogare aparține autorității emitente sau celei ierarhic superioare, precum și autorității care, deși nu este ierarhic superioară, este situată la un nivel superior din punct de vedere al activității de legiferare și normativă.
69. Din această perspectivă și luând în considerare alin. (1) al art. 29 din norma citată, anularea de către instanță a unui act administrativ unilateral cu caracter normativ produce efecte „erga omnes” și numai pentru viitor, similar abrogării ori ajungerii la termen, iar raporturile juridice și efectele juridice produse de actul administrativ normativ în perioada executării acestuia până la data anulării definitive a acestuia rămân în ființă și produc efecte juridice.
70. În urma analizei pretenției reclamantului cu privire la recunoașterea neaplicabilității deciziei cu nr. 1/57 din 12 ianuarie 2012 și deciziei cu nr. 2/2146 din 05 decembrie 2012, instanța de judecată observă că, reclamantul dorește desființarea actelor administrative cu efect retroactiv. La moment o asemenea procedură se poate efectua doar prin prisma alin. (2) al art. 29 din Legea contenciosului administrativ, care prevede că, ținând cont de unele circumstanțe concrete și de eventualitatea survenirii unor urmări juridice negative, instanța de contencios administrativ poate stabili, prin hotărârea sa, că normele declarate nule nu vor produce efecte juridice de la data adoptării actului administrativ.
71. În realitate, această procedură poate fi aplicată doar în cazul când actul contestat este anulat doar de către instanța de judecată, iar în speță, atât decizia cu nr. 1/57 din 12 ianuarie 2012, cât și decizia cu nr. 2/2146 din 05 decembrie 2012 au fost abrogate de către organul emitent, Agenția de Stat pentru Proprietate Intelectuală.
72. În concluzie, instanța de contencios administrativ, nu poate anula două acte deja inexistente, care nu mai produc efecte juridice, însă acest lucru ar putea avea loc doar după ce-ar fi avut loc calificarea corectă a operațiunilor de „abrogare”, urmând să analizeze existența unui interes public în speță și, în consecință, să anuleze actele de abrogare numai în măsura în care suntem în prezența unui exces de putere din partea pârâtului.
73. În această ordine de idei, instanța de judecată constată că decizia Agenției de Stat pentru Proprietate Intelectuală nr. 11/107 din 25 ianuarie 2016 prin care a fost abrogată decizia nr. 1/57 din 12 ianuarie 2012 constituie un act de sine stătător și nu a fost contestată de către reclamant. Prin urmare, legalitatea deciziei nr. 1/57 din 12 ianuarie 2012 urma a fi analizată

87. În conformitate cu art. 25 alin. (1) lit. a) al Legii contenciosului administrativ, judecând acțiunea, instanța de contencios administrativ adoptă una din următoarele hotărâri: respinge acțiunea ca fiind nefondată sau depusă cu încălcarea termenului de prescripție.
88. În aceste circumstanțe de drept și de fapt, instanța de judecată ajunge la concluzia de a respinge cerința reclamantului cu privire la anularea deciziei Agenției de Stat pentru Proprietate Intelectuală nr.3/1566 din 20 septembrie 2013, ca fiind neîntemeiată.
89. Dat fiind, netemeinicia cerinței principale va fi respinsă ca fiind neîntemeiat și capătul de cerere subsecvent cu privire la recunoașterea neaplicabilității deciziei nr. 3/1566 din 20 septembrie 2013.
90. În conformitate cu art. 94 CPC, instanța judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să plătească părții care a avut câștig de cauză toate cheltuielile de judecată.
91. În acest sens instanța reține că partea care are câștig de cauză nu a solicitat încasarea cheltuielilor de judecată.

În conformitate cu art. 2 al Legii privind actele normative ale Guvernului și ale altor autorități ale administrației publice centrale și locale, art. 48 al Legii privind dreptul de autor și drepturile conexe, art. 17,24, 27, 29, 30 ale Legii contenciosului administrativ, art. 94, 236 CPC instanța de judecată,

h o t ă r ă ș t e :

Se respinge cererea de chemare în judecată depusă de către SA „Moldtelecom” împotriva Agenției de Stat pentru Proprietate Intelectuală, intervenienților accesoriu Asociației Obștești „Oficiul Republican al Dreptului de Autor”, Asociației Naționale pentru Protecția Creației Intelectuale, Asociației Obștească „Asociația Drepturi de Autor și Conexe”, Asociației Obștească „Asociația Națională Copyright” cu privire la contestarea deciziei Agenției de Stat pentru Proprietate Intelectuală nr. 1/57 din 12 ianuarie 2012 „Privind avizarea organizațiilor de gestiune colectivă a drepturilor patrimoniale de autor și/sau conexe”, deciziei Agenției de Stat pentru Proprietate Intelectuală nr. 2/2146 din 05 decembrie 2012 „Privind avizarea organizațiilor de gestiune colectivă a drepturilor patrimoniale de autor și/sau conexe”, deciziei Agenției de Stat pentru Proprietate Intelectuală nr.3/1566 din 20 septembrie 2013, „Privind avizarea organizațiilor de gestiune colectivă a drepturilor patrimoniale de autor și/sau conexe” și recunoașterea neaplicabilității actelor contestate, ca fiind neîntemeiată.

Hotărârea este cu drept de atac în ordine de apel în Curtea de Apel Chișinău în termen de 30 zile, prin intermediul Judecătoriei Râșcani, mun. Chișinău, de la data pronunțării dispozitivului hotărârii.

Președintele ședinței, judecătorul

semnătura

Stella Bleșceaga

Copia corespunde originalului, judecător

